

Sygn. akt V Ka 300/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec (spr.)

Sędziowie: SSO Olga Nocoń

SSO Lucyna Pradelska- Staniczek

Protokolant: Monika Brzoza

w obecności Wandy Ostrowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2014 r.

sprawy:

E. S. /S./

syna S. i S.

ur. (...) w O.

oskarżonego o przestępstwo z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu Zdroju

z dnia 3 marca 2014r. sygn. akt II K 446/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, iż ustala, że czyn przypisany oskarżonemu stanowi wypadek mniejszej wagi opisany w art. 270 § 2a kk w zw. z art. 12 kk;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. obciąża oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatą za II instancję w kwocie 60 /sześćdziesiąt/ złotych i zasądza od niego wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 /dwadzieścia/ złotych.

Sygn. akt V Ka 300/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu Zdroju wyrokiem z dnia 3 marca 2014r. sygn. akt II K 446/13 na podstawie art. 66 § 1 i § 2 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarzył postępowanie karne wobec E. S. oskarżonego o to, że w dniu 2 lutego 2012r. i w

dniu 20 lutego 2012 r. w P., napisał i wysłał prośby o rozwiązanie umowy nr (...) z platformą (...), podrabiając podpisy W. S., tj. o czyn z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na okres 1 roku tytułem próby.

Na podstawie art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk oraz na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. D. U. z 1983 roku Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania obejmujące wydatki w kwocie 267,00 złotych oraz opłatę w wysokości 60,00 złotych.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego, który na podstawie art. 444 kpk w zw. z art. 427 § 2 i 438 pkt 1 kpk zaskarżył wyrok w całości. Na podstawie art. 427 § 2, art. 438 pkt 1 kpk zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

- obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 1 § 2 w zw. z art. 115 § 2 kk poprzez błędną ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu i przyjęcie, iż jest wyższa niż znikoma, podczas gdy zebrany w sprawie materiał prowadzi do wniosków i ustaleń odmiennych.

Na podstawie art. 427 § 1 kpk, art. 437 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 458 kpk oraz art. 17 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 1 § 2 kk w imieniu oskarżonego wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania przeciwko E. S. na zasadzie art. 17 § 1 pkt 3 kpk,
- zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru według norm przepisanych- za obie instancje.

Sąd okręgowy zważył co następuje:

Jakkolwiek argumenty apelacji należało uznać za nietrafne tym niemniej w wyniku rozpoznania środka odwoławczego konieczna stała się zmiana zaskarżonego wyroku. Niewątpliwie bowiem zaskarżone orzeczenie zapadło z rażąco obrazą prawa materialnego. Sąd meriti najwyraźniej nie dostrzegł, że w przypadku art. 270 § 1 kk z uwagi na przewidzianą tą normą sankcję wykluczona jest możliwość warunkowego umorzenia postępowania jak to uczynił błędnie Sąd meriti. Jak już wspomniano na wstępie Sąd Odwoławczy nie podzielił argumentów apelującego co do oceny stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu. Zwrócić należy uwagę, iż jest to przestępstwo formalne skierowane przeciwko pewności dokumentów. W takiej sytuacji intencje oskarżonego mają wyłącznie charakter poboczny. Sąd Rejonowy prawidłowo wskazał na istnienie okoliczności łagodzących w przedmiotowej sprawie takich jak pozytywna opinia, dotychczasowa niekaralność oskarżonego oraz w sumie pozytywne intencje wynikające z chęci pomocy niepełnosprawnemu bratu. Jakkolwiek Sąd Odwoławczy nie podzielił zapatrywania skarżącego co do uznania stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu za znikomy, tym niemniej występujące w sprawie okoliczności tak podmiotowe jak i przedmiotowe pozwoliły na uznanie czynu oskarżonego za wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 270 § 2a kk. Równocześnie Sąd Okręgowy w pełni akceptuje zastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania bowiem nie był on dotychczas karany, okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości, zaś jego wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne. Także zagrożenie karą za przestępstwo z art. 270 § 2 a kk umożliwia sięgnięcie po tę instytucję.

Z tych powodów Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.